

MATCH- VISSSEN

Met de vaste dobber

Matchvissen moeilijk? Dat valt volgens Erwin Bats (44) reuze mee. Witvisser die deze techniek onder de knie willen krijgen, tipt hij om te starten met de vaste dobber montage. “Deze variant is ideaal om je de basisbeginselen van het matchvissen eigen te maken.” Aan het Kolhornerdiep laat de Wieringermeerder zien hoe hij precies te werk gaat.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

Het kleine, witte sprayflacon op het aasplateau valt ietwat uit de toon bij de bakken met maden, casters, dode pinkies en wormen. “Dit is echter een essentieel onderdeel van het matchvissen”, zegt Erwin. “Hierin zit een mix van water en afwasmiddel. Daarmee spuit ik de molenspoel een paar uur voordat ik ga vissen in. Zo ontvet je de lijn en drijft deze niet meer. Met de kabbel die nu op het water staat zou je lijn anders wegdrijven van de voerplek.” Om de lijn langzaam zinkend te houden spuit Erwin af en toe een oude handdoek in met de afwasmiddelmix, waarna hij de lijn hier bij het binnendraaien doorheen leidt. “Je zou kunnen denken: waarom pakt hij geen zinkende lijn zoals bij het feedervissen? Zo’n lijn zinkt echter te veel waardoor die bijna helemaal of in zijn geheel op de

bodem komt te liggen. De hoek die daardoor tussen de hengeltop en de lijn ontstaat, maakt de kans groter om bij aanbeten mis te slaan.”

LIJNCLIP EN WIJSVINGER

Daar hebben we nu geen last van. Binnen de kortste keren trekken een voorn, blik (halfwas brasem) en kolblei de dobber resoluut onder water. “Dat is het mooie van deze visserij: op afstand een dobber onder zien schieten. Of – nog mooier – juist uit het water omhoog zien komen bij een aanbeet van een brasem.” Die verwacht Erwin vooralsnog niet. “Zojuist heb ik een stuk of acht voerballen met wat casters en diepgevroren pinkies op de stek gebracht. Normaal gesproken meldt zich eerst kleine vis, waarna vaak pas enige tijd later de ‘platten’ zich laten zien.” Met een soepele *overhead* worp belandt

de dobber subtiel weer op zo’n twintig meter afstand in het water. Dat is een kwestie van de lijnclip gebruiken en de lijn met de wijsvinger afremmen aan het einde van de worp. “Zo strekt de onderlijn zich en landt deze voorbij de dobber in het water. Dat scheelt je een hoop gepruts van onderlijn en dobber ontwarren.”

NIET TE LICHT VISSSEN

Daarmee hebben we een heikel punt van de matchvisserij te pakken: de kans om de boel in de knoop te gooien. Erwin: “Helemaal uitsluiten kun je het niet – zeker als beginner zal het je af en toe overkomen – maar er zijn wel handigheidjes om dit te voorkomen. Vis bijvoorbeeld niet te licht. De neiging om zo licht mogelijk te vissen moet je bij het matchen laten varen. Ook aan zware dobbers, mits verfijnd afgesteld, kun je prima >>

vis vangen." Tevens tipt hij om in het begin niet te ver weg te willen vissen. "Dan ga je op kracht werpen en de boel forceren. Houd zo'n 15 tot maximaal 20 meter aan en maak soepele, vloeiende worpen. Heb je de juiste techniek eenmaal onder de knie, dan komt de afstand vanzelf." Daarbij is het belangrijk om ongeveer 75 centimeter aan te houden voor wat betreft de afstand tussen de hengeltop en de dobber. "Werp technisch is dat prima: niet te kort en niet te lang, zodat de montage een mooie vlucht krijgt."

MADEN MASSEREN

Voordat de dobber opnieuw te water gaat – 'matchvissen is een actieve visserij, perfect voor een ongeduldig type als ik' – krijgt de made die aan de haak wordt geprikt eerst een massage. Met zijn wijsvinger rolt Erwin het aas even heen en weer op de broekspijp van zijn vispak. Gezien de 'slijtplek' die daar zit doet hij dit vaker. "Zo maak ik de made wat rechter van vorm. Dit om het kinken van de onderlijn tegen te gaan wanneer je de montage zonder vis binnendraait. En dat laatste gebeurt gezien het grote aantal worpen dat je maakt nogal eens." Vis je met casters op de haak, dan heb je volgens Erwin nog sneller last van een kinkende lijn. "Dan

draai ik altijd heel rustig binnen. Overigens vliegen casters ook sneller van de haak tijdens de worp." Daarom start hij standaard met de made-pinkie combi op de haak. Erwin schakelt pas over op casters of stukjes worm wanneer het kleine vis is wat de klok slaat of als-ie de indruk krijgt dat de maden niet meer in de smaak vallen.

MINIMALE WEERSTAND

Het principe van de minimale weerstand zien we ook terug in de rest van zijn aanpak. "In de matchvisserij wordt veel gebruik gemaakt van wartels om verbinding te maken tussen de verschillende onderdelen van de montage. Maar als het niet per se noodzakelijk is, laat ik ze liever achterwege. Zo verbind ik de hoofdlijn met de onderlijn middels een knoopje. Dat maakt het geheel net iets aerodynamischer." Het strak in één lijn groeperen van de knijpgewichtjes onderaan de hoofdlijn dient hetzelfde doel: minder weerstand, zowel tijdens de worp als bij het binnendraaien (om het kinken en in de knoop raken van de lijn tegen te gaan). "Het voordeel hiervan is dat het aas ook sneller naar de bodem zakt. Alleen bij de havenvisserij in de winter zet ik ze meer verspreid op de lijn. Dan is langzaam zakkend aas juist in het voordeel." Als zijn aas maar net de bo-

'VIS NIET TE LICHT, DAN HOEF JE BIJ DE WORP MINDER KRACHT TE ZETTEN'

dem heeft bereikt, is het al raak. De dobber schiet meteen weg en een flinke vis trekt de soepele matchhengel krom. "Brasem", zegt Erwin zonder enige twijfel. Hij krijgt even later gelijk als een dikke 'platte' het net in glijdt. "Mijn dobber had ik een tikje hoger gezet. Misschien dat dit deze vis over de streep trok?"

GEWICHTIG PRECISIEWERK

Aangezien de wind wat meer richting de zijkant is gedraaid en bij vlagen in kracht toeneemt, wordt het lastiger om de dobber op de stek te houden. "Je ziet nu dat die gaat 'lopen'. Langzaam maar zeker schuift-ie iets naar rechts, weg van de voerplek. Dat ga je geheid merken in de vangsten." Daarom schakelt Erwin over naar een zwaardere dobber: die van 6 gram wordt vervangen door een 8-grams exemplaar. Dankzij de connector is wisselen een fluitje van een cent. "Let er wel op dat je de gewichtsverdeling aanpast. Nu moet er bijvoorbeeld

» SLIDER MONTAGE

Ben je voldoende vertrouwd geraakt met de vaste matchmontage, dan kun je het ook gaan proberen met de zogenaamde *slider* techniek. Hierbij wordt gebruik gemaakt van grotere, zwaardere dobbers (15 - 25 gram) die over de hoofdlijn schuiven om op grotere afstand (20 tot soms wel 50 meter) te vissen. Twee nylon stuitjes, met daartussen aan beide kanten kraaltjes, op de hoofdlijn bepalen de visdiepte.

een ringetje van de dobber af en een knijpgewichtje op de lijn erbij." Het afstellen van de dobber is een precisiewerkje waar hij de tijd voor neemt. De basisregel is dat zo'n 70-75% van het totale gewicht bij de dobber komt. De resterende 25-30% verdeel je over het stuk lijn van dobber tot haak. "Werk daarbij van groot naar klein, zodat de lichtste hageltjes richting de haak komen te zitten. Gebruik een speciale tang en maak de lijn altijd even nat voordat je de boel dichtknijpt. Dat voorkomt beschadigingen aan de lijn." De meeste wagglers hebben een gewichtsaanduiding in een Engelse maatvoering. Zo betekent 3AAA dat de dobber 3 X AAA = 3 X 0,8 = 2,40 gram nodig heeft.

METEN IS WETEN

De onderste hageltjes dienen daarbij als ijkpunt voor het uitpeilen van de dobber. "De afstand tot de haak tel ik erbij op om ervoor te zorgen dat alleen de punt van

» GESCHIKTE WATERTYPEN

Vaarten, kanalen, ondiepe meren, havens en stadswater zijn de aangewezen plekken voor het vissen met de vaste matchmontage. Erwin: "Houd als stelregel aan dat de diepte maximaal twee derde van de hengellengte bedraagt. Dan kom je uit op zo'n 2,5 meter. Houd er ook rekening mee dat het water vrijwel niet mag stromen en je achter je voldoende ruimte hebt om te kunnen werpen."

Door de lijn voor de sessie in te spuiten met een mix van water en afwasmiddel ontvet je deze. Daardoor drijft hij niet meer en kan de wind er geen vat op krijgen.

» SPLASH MOMENT

Kenmerkend voor de matchvisserij is de *splash* met de hengeltop direct na de inworp. "Direct nadat de dobber is geland, steek je de hengeltop in het water", legt Erwin uit. "Maak dan een paar snelle slagen met de slinger van je molen, waarna je de hengeltop uit het water slaat en hem vervolgens weer onder water steekt. Door deze lassobeweging trek je de lijn onder water, zodat de wind er geen vat op krijgt." De dobber zal hierdoor in eerste instantie onder water verdwijnen, zich daarna volledig oprichten en vervolgens langzaam in positie zakken totdat alleen het puntje van de antenne nog zichtbaar is.

‘Een polaroid zonnebril is bij deze visserij essentieel – anders kijk je na een kwartier bijkans scheel van het turen naar de dobber’

de antenne boven water uitsteekt”, zegt Erwin terwijl hij de montage tussen twee in de grond gestoken paaltjes bevestigt. Zo is de afstand van de dobber tot de bodem precies te bepalen en kan het laatste stukje van de onderlijn liggend worden gepresenteerd. Daarbij loopt hij ook de afstand waarop wordt gevist uit, om deze met behulp van een markeerstift op de lijn aan te geven. “Dit gekleurde deel moet na iedere worp bij het startoog zitten. Dan weet ik zeker dat ik op de juiste afstand vis – niet alleen met deze hengel, maar ook andere exemplaren die ik startklaar heb liggen voor als het nodig is. Het heeft wat voeten in de aarde, maar is essentieel om scherp te kunnen vissen.” Dat dit ook met zwaardere dobbers prima kan, bewijst de opsteker die al snel volgt. Waar we hopen op nog een mooie brasem als afsluiter, blijkt een voorntje de aascocktail te hebben verorberd. “Je ziet het: als het totaalplaatje klopt kun je met de matchhengel zowel grote als kleine vis vangen”, besluit Erwin.

» VOERSTRATEGIE

De precieze samenstelling van het voer vindt Erwin minder interessant dan de consistentie hiervan. “Het voer moet goed plakken. Dat is belangrijk omdat je de voerballen met de werppijp toch een eindje weg moet zien te zetten. Voer echter niet te ver, want dan krijg je de dobber niet goed op de voerplek. Die moet je daar voorbij kunnen werpen, om hem vervolgens naar de stek te trekken.” Ook is het zaak dat de voerballen nog aardig intact op de bodem belanden (modderbodems uitgezonderd, dan mag het voer best naar beneden dwarrelen). “Zeef je voer dus

goed voordat je er ballen van kneedt.” Aan het voer voegt Erwin een handje casters en dode pinkies toe. “Je wilt de vis aan het azen krijgen in plaats van ze te verzadigen. Zeker op (vrijwel) stilstaand water begin ik doorgaans voorzichtig.” Aangezien deze sessie in het vroege voorjaar plaatsvond, viel de keuze vanwege het relatief heldere water op donker voer. Met zes tot acht voerballen (ter grootte van een mandarijn) kun je zo’n twee tot drie uur vooruit. “Vang je veel vis, dan mag er af en toe een balletje bij om de vis op de stek te houden.”

MATERIAAL

- Hengel:** 3.90 - 4.20 meter lang, werpgewicht afhankelijk van het type matchdobber waarmee je vist
- Molen:** 2500 tot 4000 formaat
- Hoofdlijn:** 16/00-18/00 nylon
- Onderlijn:** 12/00 nylon
- Dobber:** straight waggler met minimaal 6 gram werpgewicht
- Haak:** maat 14 of 12, voor het vissen met de worm op brasem maat 10